

Goigs de Sant Bernat de Menthon

Tavèrnoles

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Savassona, Sant Feliuet
Alçada: 660 m

Coordenades:

Latitud: 41.9594
Longitud: 2.34056
UTM Est (X): 445352
UTM Nord (Y): 4645479

Classificació

Número de fitxa 08275 - 137
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1993
Autoria de l'element: Lletra: Joan Sunyol i Genís. Música: Pere Bañon i Castells.
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Sant Feliuet de Savassona](#)
[Aplec de Savassona](#)
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dv., 30/05/2014 - 02:00

Descripció

Els Goigs a lloança de Sant Bernat de Menthon, patró dels excursionistes, es canten a l'ermita de Sant Feliu de Savassona durant l'ofici religiós que es celebra a l'Aplec de Savassona, el segon diumenge del mes de juny.

Foren creats l'any 1993 per Joan Sunyol i Genís (lletra) i Pere Bañon i Castells (música).

La lletra és tal i com segueix:

Ja que vós des de l'altura,
venerable Sant Bernat,
vetlleu tota criatura,
feu-nos sempre bon costat.

La natura us enamora,
la muntanya, com la neu,
són el crit que us enarbora
conduint-vos cap a Déu,
que us ungeix i que us honora,

Ja que vós des de l'altura...

L'hospital de pelegrins
que devots van cap a Roma
des dels més llunyans confins,
és com temple dalt la coma
i guiatge món endins.

Ja que vós des de l'altura...

La canilla ensinistrada
patrullant al cim dels Alps,
cerca gent extraviada
i revifa els cossos balbs,
tal com vós l'heu ensenyada,

Ja que vós des de l'altura...

Si l'ardit excursionista,
un captard ennuvolat,
ha perdut la bona pista
com anyell esgarriat,
ajudeu-lo en la nit trista.

Ja que vós des de l'altura...

Quan la boira esborri el traç
de camins i de cingleres,
dirigiu el nostre pas
cap a vies vertaderes
ans que el cos devingui las,

Ja que vós des de l'altura...

Si qui escalfa fa vivac
al relleix d'una paret
i descansa dins el sac,
allunyeu-li pors i fred
evitant-li tot batzac.

Ja que vós des de l'altura...

Quan als cims braola el torb
i la neu s'arremolina,
fent que l'home es trobi orb
no sabent per on camina,
aparteu-li aquest destorb.

Ja que vós des de l'altura...

Els intrèpids campions
que practiquen la cordada
i asseguruen amb grampons
el vial de l'escalada,
us invoquen des del fons.

Ja que vós des de l'altura...

A l'hivern, quan la neu crida
qui per esquiar fretura,
deu-li una hora divertida
sense el dany d'una fractura,
que per a ells això és la vida,

Ja que vós des de l'altura...

Sant Bernat, que a la muntanya
auxilieu el caminant,
protegiu a qui s'enganya,
qui el camí va desviant
i amb dogal d'errors s'escanya.

Ja que vós des de l'altura...

Avui rep la vostra imatge
Sant Feliu de Savassona,
tots els muntanyencs d'Osona
us hi brinden nou estatge
per a fer-hi peregrinatge.

Ja que vós des de l'altura...

Història

L'origen dels goigs es troba en els cants litúrgics llatins del segle XII, destinats a lloar els goigs terrenals de la Mare de Déu.

Al segle XIV, es varen traduir als diferents idiomes romànics, per tal de popularitzar-los. Els goigs més antics de Catalunya són del segle XIV.

Des del segle XV, els goigs varen començar a lloar advocacions marianes concretes, i posteriorment, els Sants i Jesucrist. A partir del segle XVI, es varen imprimir i divulgar per les esglésies, santuaris i ermites d'arreu dels Països Catalans.

A partir del segle XVIII va quedar fixat el format d'impressió dels goigs: in folio, encapçalats per la representació de l'advocació, el text distribuït en dues o tres columnes i l'oració final, tancat tot dins una orla.

